

Iertarea păcatelor și vindecare prin credință

- *Vindecarea slăbănogului, Duminica a 6-a după Rusalii* -

Multe fapte minunate a săvârșit Mântuitorul Iisus Hristos în orașul Capernaum, așezat pe malul lacului Ghenizaret în Galileea și mult a fost legat sufletește de locuitorii acestuia, încât Sfinții Evangheliști au numit Capernaumul „Cetatea Sa”. O astfel de minune a fost vindecarea sufletească și trupească a unui om slăbănog, adus în fața Mântuitorului pe patul său de suferință de către 4 semeni de-ai săi, oameni plini de credință și având un exemplar și binecuvântat curaj în a-l ajuta pe cel suferind. Gestul și credința lor, precum și starea jalnică a bolnavului au impresionat atât de mult pe Mântuitorul, încât fără nici un alt dialog S-a adresat direct slăbănogului zicând: „*Îndrăznește fiule, iertate sunt păcatele tale*” (Matei 9, 2). Se dezvoltă aici, în aceste cuvinte, taina vieții celui slăbănog, dar și ordinea, rânduiala vindecării acestuia. Iisus Hristos îi vindecă întâi sufletul, iertându-i ca un Dumnezeu păcatele, arătând că la rădăcina bolii sale trupești stătea o boală mai grea, cea a păcatelor săvârșite, care-i țineau sufletul rob. Mai de preț era iertarea păcatelor și ridicarea lui din slăbănogirea adusă de păcat sufletului, fapt care, a adus cu sine și neputința trupului, ajuns ținut pe o targă a durerii și suferinței, de pe urma păcatelor săvârșite până atunci. De aceea, era nevoie de darul iertării păcatelor dat doar de Dumnezeu și de repunerea prin iertare a celui bolnav în starea firească de fiu al lui Dumnezeu prin har. Chiar Mântuitorul se adresează slăbănogului zicând: „*Îndrăznește fiule*”, și se iartă păcatele, și apoi și se va da tot de la Dumnezeu și vindecarea neputinciosului său trup. A dăruit întâi Hristos-Dumnezeu ceea ce era cu neputință să dea un om, adică iertarea și vindecarea de păcate a sufletului; apoi a urmat și tămăduirea trupului, ridicând pe cel bolnav de pe patul suferinței. Și a făcut așa pentru a mostra pe cărturarii prezenți care cărteau în fața faptei săvârșite de Hristos și nu credeau în dumnezeirea Sa. Astfel i-a zis slăbănogului în fața tuturor, răsplătind deopotrivă și credința celor care l-au purtat și l-au adus în fața Sa: „*Ridică-te, ia-ți patul și du-te la casa ta*” (Matei 9, 6). Și îndată cel bolnav s-a ridicat, pe deplin vindecat și s-a dus la casa sa. Văzând minunea care s-a

săvârșit, mulțimea a dat slavă lui Dumnezeu, deși nici ei nu au înțeles și nu s-au convins pe deplin că Hristos, Doctorul cel milostiv, nu este doar Fiul Omului, ci și Fiul lui Dumnezeu cel adevărat. Iisus Hristos însuși a lăsat în Biserica Sa, apostolilor și urmașilor lor aleși, chemați și rânduiți de El în slujirea celor sfinte, harul și puterea de a ierta păcatele, de a dezlega și lega cele săvârșite de oameni, de a tămădui și vindeca toată boala și suferința, prin credință, post, rugăciune și fapte milostive. Această lucrare se împlinește mai ales prin Taina Spovedaniei și a Sfântului Maslu, săvârșite în Biserică, locul sigur al vindecării, ridicării și mântuirii noastre. La fel, exemplul celor patru care cu credință l-au adus pe slăbănog în fața Mântuitorului spre a fi vindecat, să fie și pentru noi toți, un viu îndemn, spre a fi aproape de cei aflați în suferință, în singurătate și încercați de necazurile vieții, implicându-ne așa cum face Biserica, prin acțiuni caritabile, umanitare și de asistență socială, pentru a le alina durerile, a-i întări în credință și a-i aduce la Hristos. Amin.

POSTUL ADORMIRII MAICII DOMNULUI

Acest post este o rânduială creștină întru reamintirea virtuților Sfintei Fecioare Maria, care și-a petrecut întreaga viață, încă din pruncie, în post și rugăciune continuă, pentru mântuirea neamului omenesc. Strămoșii noștri au fost alungați din rai pentru că n-au păzit legea postului. De aceea, prin post, omul poate reintra în raiul pierdut prin neascultare. Postul este un mijloc prin care se asigură echilibrul ființei umane. El ne introduce într-o atmosferă de cumpătare, de înfrânare, de jertfă, care, toate, duc la îndreptare. Ființa umană este adesea asaltată de furtuna patimilor, la care ne duce de atâtea ori, fie pofta trupului, fie a minții. Înțelepții antici greci spuneau că în firea omului se întâlnește mândria leului, pornirea răpitoare a leopardului, viclenia șarpelui, precum și pornirile rele ale altor viețuitoare. Dar omul are suflet rațional cu care poate stăpâni toate aceste patimi. Cine se plânge că nu se poate înfrâna de la nimic, înseamnă că nu poate face nici un bine pentru că a postit înseamnă a începe să faci binele. Postul nu trebuie considerat ca o povară sau osândă, ci ca o modalitate de eliberare de patimi, din robia acestora. Postul este mica noastră jertfă pe care o aducem lui Dumnezeu, ca răspuns la jertfa Sa mare pentru mântuirea noastră. Este un act de înfrângere a egoismului, de biruință, înfrânare și stăpânire asupra pornirilor rele care izvorăsc de atâtea ori din firea noastră rănită de păcate. Măncarea de post ne aduce aminte de Cuvântul Domnului adresat primilor oameni, înainte ca aceștia să cadă în păcat. „*Și a zis Dumnezeu: Iată, vă dau vouă toată iarba dătătoare de sămânță pe fața întregului pământ, și tot pomul purtător de rod cu sămânță de pom întru-înșul; acestea vă vor fi vouă spre hrană*” (Facere, 1, 29). Așadar, postul a fost așezat de Dumnezeu ca o lege veșnică, poruncindu-i lui Adam să nu mănânce din pomul cunoștinței binelui și răului, din grădina raiului. Rânduiala postului a fost urmată de Însuși Domnul Iisus Hristos. Sfinții Apostoli au respectat această sfântă pravilă. Preoții, urmașii Apostolilor, le urmează povețele, îndrumând oamenii pe calea mântuirii, prin rugăciune, prin ajunare și abținere de la mâncarea de fruct, mai ales în cele patru mari posturi de peste an. Toți sfinții, prin post și nevoiță au dobândit sfințenia. Unde postul nu este respectat, dispăre din viață sfințenia, năzuința omului spre desăvârșire, spre înobilare; degradarea umanului ia ritmuri galopante. Sfântul Vasile cel Mare ne spune că postul „este cel mai bun străjer al sufletului, cel mai sigur tovarăș al corpului, arma vitejilor, întărirea atleților. El alungă spiritele, îndeamnă la pietate, face să iubim înfrânarea, inspiră modestia, dă curaj în război și învață a iubi pacea. Postul este sprijinul caselor, părintele sănătății, povățuitorul tinerilor și podoaba bătrânilor”. Amin.

Războiul trupesc firește se retrage cu postul, privegherea, rugăciunea, dar numai atunci când nu există mândrie.

VIAȚA CA TRECERE SPRE SĂRBĂTOARE

Viața noastră este un ritm. Respirația, bătăile inimii, ziua și noaptea, starea de trezie și somnul, clipele, anotimpurile, întâlnirile esențiale și distanța dintre ele - sunt expresii ale unor ritmuri de viață doveditoare. Ritmul alungă dezordinea. Sărbătorile, de orice fel ar fi ele, dacă sunt adevărate, ritmează timpul (istoric, comunitar sau personal), constituind concentrări de spiritualitate. Ele sunt semne pe indicatorul timpului. Și nu numai semne, dar și însemne. Dau însemnătate. Constituie ieșire din banal, din rutină. Trăim la sărbători și trăim între sărbători, cu gândul la sărbători. Căci ele nu sunt numai în sine sau pentru sine, ci orientează și zilele „obișnuite” spre adevăratul sens. Sărbătorile adevărate se nasc, nu se fac. Sărbătorile făcute nu sunt, de fapt, decât petreceri superficiale în jurul unui pretext, cel mai adesea minor. Risipire de sine. Este plină lumea de astăzi de tot felul de „zile” dedicate și de false sărbători, care nu pot atinge zona existențială și rămân ne semnificative. Pentru noi, creștinii, sărbătorile sunt lumini. Fiecare cu strălucirea ei. Calendarul este plin de ele. Ni se arată precum un șir de mătăanii într-o ritmică depănare de rugăciuni. Există o ierarhie a sărbătorilor dată de ierarhia sfințeniei, atât cât o putem noi

măsura. Marile sărbători se nasc din mari evenimente existențiale, care aduc ceva important și de păstrat în viața umanității. În Biserică, cele mai mari sărbători sunt generate de mari revelații. Unele sunt de-a dreptul împărătești, deoarece Îl implică nemijlocit pe Împăratul ceresc. Sărbătorește îți intră Dumnezeu în casă la sărbătoare. În Biserică, mai numim sărbătorile praznice. La origine, în limba slavonă, praznic vrea să spună zi festivă fără muncă. Dar sărbătoarea nu înseamnă „zi liberă” la modul absolut. Sărbătoarea este o zi în care munca fizică este abandonată pe cât posibil în favoarea bucuriei spirituale. Se impune acum un respect mai mare pentru ființa lăuntrică, pentru zona duhovnicească a trăirii, neglijată cel mai adesea pe parcursul zilelor obișnuite, „de muncă”. Una dintre caracteristicile sărbătorii o constituie bucuria. Sărbătoarea înseamnă instalare în bucurie, în ciuda prezenței oricăror alte evenimente sau situații. Este o bucurie dinamică care presupune întâlnire și împreună-trăire în duh, ce nu exclude compătımirea apropiată cu cei în suferință. Sărbătorile unesc în cuget și în simțire. Ne plecăm gândurile și simțămintele unii spre ceilalți cu alinare și îmbrățișare. Sărbătorile nasc dorința de întâlnire cu Dumnezeu și de însoțire veșnică cu El. De aceea și chemarea creștinului se transformă treptat într-o sărbătoare. Împlinirea va fi posibilă la desființarea timpului, adică la sfârșitul veacurilor. O stare de sărbătoare deplină, continuă, înseamnă raiul, bună așezare, fără de sfârșit, în preajma lui Dumnezeu. În felul acesta, viața în Biserică poate fi privită ca o trecere spre sărbătoare, ca o zi de Paști. Amin!

De ce?

„De ce te duci la biserică? Te poți ruga și acasă!”. „Dar d-ta de ce te duci la crâșmă? Poți bea și acasă!”. „La crâșmă băutura-i mai bună”. „Apoi, de aceea mă duc și eu la biserică, căci acolo-i rugăciunea mai bună și mai dulce decât acasă”.

Rugăciune și cateheză - slujire și misiune

Astăzi, 28 iulie 2019, la ora 17:00, se va săvârși la Biserica noastră Paraclisul Maicii Domnului, după care, în seria catehezelor despre explicarea Sfintei Liturghii, vom prezenta tema: „Semnificația proscomidiei”. Proscomidia, constând în pregătirea darurilor pentru jertfa euharistică, este o necesitate practică. Dar ea are și o profundă semnificație pe care vom încerca să o deslușim la această cateheză.

TINERII: IMPLICARE CU REZOLVARE

- Activitate parohială permanentă -

Invităm tinerii cu vârsta cuprinsă între 15 și 35 ani, să se informeze, să se înscrie și să participe la activitățile permanente de la Biserica Pacea Botoșani.

În afară de slujbă și slujire, Biserica are și o funcție socială importantă. Aici, tinerii învață să socializeze față în față, învață să lucreze și să trăiască împreună. La Biserică deprind iubirea față de semenii și colaborarea, care sunt esențiale într-o societate. Și totul într-un mediu luminos din jurul Bisericii. Tânărul are atâta nevoie de cunoaștere și de îndrumare. Dar mai presus de toate are nevoie de dragoste. Tinerii trebuie să cunoască. Nu există nicăieri în Sfânta Scriptură îndemnul acesta: «crede și nu cerceta». Dimpotrivă, suntem îndemnați să cunoaștem ca să devenim educați și împliniți. Împlinirea în Biserică înseamnă a duce o viață echilibrată atât material cât și spiritual și așa cum ne îngrijim de noi trupește și din punct de vedere al aspectului material, trebuie să avem grijă și de sufletul nostru care are nevoie cu atât mai mult de atenția noastră ca oamenii. Este foarte important ca tânărul să se simtă implicat, să fie o parte din Biserică, să aibă un rol în tot ceea ce ține de Biserică. Tinerii schimbă și dau viață Bisericii. Atât în parohia Manolești Vale unde am fost preot paroh timp de 11 ani, cât și pe parcursul anilor la activităților organizate cu tinerii, am simțit atașamentul tinerilor și deschiderea spre cunoaștere și spiritualitate. Am fost surprins de dorința tinerilor de a se implica în viața Bisericii și de a vedea schimbări, chiar și în rândul părinților care să se implice mai mult în viețile lor, să facă diferite tipuri de activități cu ei. Cel mai important lucru văzut la ei este puterea exemplului, tot timpul au dat puterea exemplului și au subliniat că dacă vrei să schimbi ceva trebuie să fii tu un exemplu. Preot paroh, Marian Macuc

Pentru informare, înscriere și participare, folosiți următoarele date de contact:

Afișierul bisericii, Foaia parohială, pliante;

Site web: <https://paceabotosani.mmb.ro/>

Facebook: facebook.com/BisericaPaceaBotosani

E-mail: paceabotosani@yahoo.com

Telefon: **0753.723.189** - Preot paroh Marian Macuc

Activitățile care se vor desfășura la Biserica Pacea Botoșani vor avea mai multe secțiuni și domenii de activitate:

1. Cateheză și educație
2. Relaxare recreativă
3. Filantropică și socială
4. Practică și creativă.

Așadar, aceste activități organizate de Biserică, reprezintă un bun prilej de implicare în problemele actuale ale ortodoxiei.

Preot paroh Marian Macuc - **0753.723.189**

Preot Gheorghe Andrișescu - **0744.646.446**

Preot Eugen Vornicu - **0745.125.326**